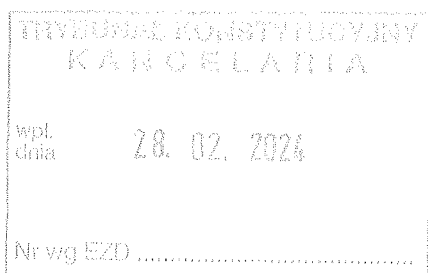


Warszawa, dnia 28 lutego 2024 r.



Trybunał Konstytucyjny
Al. Jana Christiana Szucha 12a
00-918 Warszawa

Wnioskodawca:
Grupa posłów na Sejm RP X kadencji
Reprezentowana przez:
Posła na Sejm RP
Przemysława Czamka

Uczestnicy:
1. Sejm RP
2. Prokurator Generalny

WNIOSEK GRUPY POSŁÓW NA SEJM RP

Na podstawie art. 191 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 188 pkt 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. poz. 483, z 2001 r. poz. 319, z 2006 r. poz. 1471 oraz z 2009 r. poz. 946; dalej jako: „**Konstytucja RP**”) wnosimy o stwierdzenie niezgodności:

- 1) art. 1 i 2 Uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 grudnia 2023 r. w sprawie powołania Komisji Śledczej do zbadania legalności, prawidłowości oraz celowości działań podjętych w celu przygotowania i przeprowadzenia wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w 2020 r. w formie głosowania korespondencyjnego z art. 111 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 95 ust. 2 oraz art. 2 Konstytucji, art. 7 Konstytucji RP, art. 45 ust. 1 Konstytucji RP (w zakresie standardu rzetelnego procesu) oraz art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 21 stycznia 1999 r. o sejmowej komisji śledczej¹ z powodu braku precyzyjnego określenia, że przedmiotem badania przez Komisję jest wyłącznie ekstraordynaryjny tryb wyborów w formie korespondencyjnej, a nie zwykle czynności podejmowane w każdych wyborach Prezydenta RP, co umożliwia prowadzenie faktycznych prac Komisji w zakresie

¹ Dz. U. z 2016 r. poz. 1024, dalej jako Uchwała.

działania administracji rządowej w każdym wyborach,

- 2) art. 1 i 2 Uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 grudnia 2023 r. w sprawie powołania Komisji Śledczej do zbadania legalności, prawidłowości oraz celowości działań podjętych w celu przygotowania i przeprowadzenia wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w 2020 r. w formie głosowania korespondencyjnego z art. 111 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 95 ust. 2 oraz art. 2 Konstytucji, art. 7 Konstytucji RP, art. 45 ust. 1 Konstytucji RP (w zakresie standardu rzetelnego procesu) oraz art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 21 stycznia 1999 r. o sejmowej komisji śledczej z powodu braku precyzyjnego określenia horyzontu czasowego sprawy badanej przez Komisję Śledczą,

- 3) art. 1 i 2 Uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 grudnia 2023 r. w sprawie powołania Komisji Śledczej do zbadania legalności, prawidłowości oraz celowości działań podjętych w celu przygotowania i przeprowadzenia wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w 2020 r. w formie głosowania korespondencyjnego z art. 111 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 95 ust. 2 oraz art. 2 Konstytucji, art. 7 Konstytucji RP, art. 45 ust. 1 Konstytucji RP w zw. z 146 ust. 1 i 4 Konstytucji RP, w zw. z art. 149 ust. 1 Konstytucji RP, w zw. z art. 87 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 21 stycznia 1999 r. o sejmowej komisji śledczej z powodu braku precyzyjnego określenia horyzontu czasowego i przedmiotowego sprawy badanej przez Komisję Śledczą, w tym na działanie mające oceniać skutki prawnomiędzynarodowe formy prawnej zmiany terminu wyborów, formy prawnej wycofania z obiegu prawnego decyzji w postaci wygaszenia czy uchylecia decyzji o organizacji wyborów korespondencyjnych, co jest kompetencją MSZ w każdym wyborach niezależnie od ich korespondencyjnej formy, a wynika ze zobowiązań prawnomiędzynarodowych Polski w zakresie wzajemnej obserwacji wyborów przez organy OBWE i UE, a także skutków takiej decyzji dla przeprowadzenia wyborów zagranicą,

- 4) art. 1 i 2 Uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 grudnia 2023 r. w sprawie powołania Komisji Śledczej do zbadania legalności, prawidłowości oraz celowości działań podjętych w celu przygotowania i przeprowadzenia wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w 2020 r. w formie głosowania korespondencyjnego z art.

- 111 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 95 ust. 2 oraz art. 2 Konstytucji, art. 7 Konstytucji RP, art. 45 ust. 1 Konstytucji RP w zw. z art. 128 ust. 2 Konstytucji RP, w zakresie badania uprawnienia Marszałka Sejmu do wyznaczenia Wyborów Prezydenckich i art. 129 ust. 1 Konstytucji RP, w zakresie stwierdzenia legalności wyborów przez Sąd Najwyższy oraz art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 21 stycznia 1999 r. o sejmowej komisji śledczej* **z powodu braku ograniczenia prac Komisji śledczej do działań administracji rządowej w art. 1 Uchwały, więc w zakresie ingerencji w kompetencje organów konstytucyjnych, Marszałka Sejmu, Sądu Najwyższego,**
- 5) *art. 1 i 2, ust. 1 lit. a i b Uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 grudnia 2023 r. w sprawie powołania Komisji Śledczej do zbadania legalności, prawidłowości oraz celowości działań podjętych w celu przygotowania i przeprowadzenia wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w 2020 r. w formie głosowania korespondencyjnego z art. 111 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zw. z art. 173 Konstytucji RP, art. 175 ust.1 Konstytucji RP, 183 ust. 1 i 2 Konstytucji RP; art. 188 Konstytucji RP, 198 ust. 1 i 2 Konstytucji RP; oraz art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 21 stycznia 1999 r. o sejmowej komisji śledczej w zakresie „oceny legalności” działań,* **więc w zakresie naruszenia przez Uchwałę powołującą Komisję trójpodziału władzy i ingerencję w kompetencję Sądów, Sądu Najwyższego, Trybunału Konstytucyjnego i Trybunału Stanu,**
- 6) *art. 2, ust. 4 Uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 grudnia 2023 r. w sprawie powołania Komisji Śledczej do zbadania legalności, prawidłowości oraz celowości działań podjętych w celu przygotowania i przeprowadzenia wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w 2020 r. w formie głosowania korespondencyjnego z art. 111 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 21 stycznia 1999 r. o sejmowej komisji śledczej w zakresie* **nieprecyzyjności i możliwości oceny przez Komisję wszelkich innych aktów prawnych, decyzji, poleceń lub postanowień wydawanych przez administrację rządową, także tych, które są typową i zwykłą pracą administracji rządowej w każdym wyborach prezydenckich.**

Na podstawie art. 36 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, z późn. zm.) w zw. z art. 755 § 1 i art. 730¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, z późn. zm.; dalej jako: „Kodeks postępowania cywilnego”), **wnosimy o wydanie przez Trybunał Konstytucyjny postanowienia zobowiązującego Sejm Rzeczypospolitej Polskiej oraz Komisję Śledczą do zbadania legalności, prawidłowości oraz celowości działań podjętych w celu przygotowania i przeprowadzenia wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w 2020 r. w formie głosowania korespondencyjnego do powstrzymania się od dokonywania jakichkolwiek czynności faktycznych lub prawnych, które zmierzałyby do prowadzenia prac przez Komisję Śledczą do zbadania legalności, prawidłowości oraz celowości działań podjętych w celu przygotowania i przeprowadzenia wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w 2020 r. w formie głosowania korespondencyjnego na czas rozpoznania niniejszego wniosku.**

Do reprezentowania w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym z prawem modyfikowania wniosku oraz udzielania dalszych pełnomocnictw Wnioskodawcy upoważniają Pana Posła Przemysława Czarnka

Uzasadnienie

Rozpocząć należy od tego, iż: „w tej sferze zakres autonomii Sejmu jest większy aniżeli w innych sferach jego kompetencji, co wynika przede wszystkim z tego, że Sejm jest organem władzy ustawodawczej. To prawda, że Sejm może "dużo", ale nie może "wszystkiego". To bowiem, co "może", musi mieścić się w granicach wyznaczonych Konstytucją i ustawami. Dotyczy to również komisji śledczej, której przedmiot działania określony w uchwale o jej powołaniu podlega kontroli Trybunału Konstytucyjnego” - Wyrok TK z 22 września 2006 r., sygn. akt U 4/06, OTK-A 2006, nr 8, poz. 109.

Przedmiotem badania komisji nie może być ogólny tryb i sposób przeprowadzania wszelkich wyborów prezydenckich, bowiem nie sposób uznać tego za jedną sprawę. Tym samym zwykle powtarzalne czynności związane z organizacją wyborów, jakich dokonuje Marszałek Sejmu, Sąd Najwyższy, posłowie i senatorowie czy rząd nie jest przedmiotem

badania komisji śledczej, bo jest to efekt ustroju konstytucyjnego. Nie może być przedmiotem prac komisji śledczej zwykły powtarzalny tryb organizacji wyborów prezydenckich. Oczywiście jest, że w ramach postępowania wyborczego, wybory się ogłasza, finansuje, rozlicza, drukuje się karty wyborcze, organizuje obserwację międzynarodową, przygotowuje wybory zagranicą, ogłasza wyniki i kontroluje je przez stosowną uchwałę SN. Sejm może ingerować w ten proces poprzez zmianę prawa – jeśli uzyska się odpowiednią większość dla ustawy, zmiany Konstytucji, zgodę Senatu i Prezydenta. Komisja Śledcza nie może być przedmiotem badania zwykłego przebiegu wyborów. Ingerowałoby to zwłaszcza w rolę PKW oraz SN. Nie może być istotowo przedmiotem badania komisji śledczej zwykła działalność poselska czy rządowa. Zatem przedmiotem badań Komisji są kwestie związane z „**ponadzwyczajnymi**” działaniami organizacji wyborów a nie zwykłymi działaniami związanymi z organizacją każdego wyborów. Zasadny jest pogląd, że: *„że czynności dokonywane przez posła wcześniej pełniącego urzędy ministerialne są czynnościami standardowymi przewidywanymi zawsze przy biegu legislacyjnym każdego aktu prawnego. Tak jak permanentnym atrybutem każdego posła jest prawo głosowania nad ustawą, ale również zgłaszanie przez posła poprawek do projektu ustawy, interpelacji czy innych notyfikacji poselskich. Z natury rzeczy czynności wykonywane przez każdego posła pełniącego funkcję ministerialną nie noszą cech osobistego nastawienia, lecz są wyrazem wypełniania funkcji ustawowych związanych z piastowanym państwowym urzędem. W innym przypadku wyłączyć należałoby cały Sejm i Senat, bowiem każdy z posłów odpowiedzialny jest za prawo, które zostało uchwalone, a obecnie jest przedmiotem kontrowersji i zainteresowania m.in. komisji śledczej”².*

Co do zakresu czasowego prac Komisji ma znaczenie pkt 5 Wyroku TK z 22 września 2006 r., sygn. akt U 4/06, OTK-A 2006, nr 8, poz. 109 wskazujący, że musi to być „racjonalny” zakres czasowy. Jak wskazano przedmiotem badania komisji nie może być ogólny tryb i sposób przeprowadzania wyborów prezydenckich, bowiem nie sposób uznać tego za jedną sprawę. *Racjonalnie przyjmując* Komisja bada ekstraordynaryjny tryb wyborów wyłącznie w formie kopertowej. Komisja nie bada, jakie były wybory prezydenckie w zwykłej formie przed pandemią. Komisja nie bada także wyborów prezydenckich w zwykłej formie w czasie pandemii. Komisja zaś dokonała wykluczenia jednego z Posłów z uwagi na jego rolę w MSZ już po 10 maja 2020 r. Oznacza to, że brak precyzyjnego wskazania

² M. Wielec, *Realizacja zasady obiektywizmu w pracach parlamentarnej komisji śledczej*, St.PiA 2012, nr 2, s. 251.

czasowego np. do dnia przeprowadzenia wyborów oznacza, że Komisja dowolnie określa horyzont czasowy swojej pracy. Wydaje się naturalne, że badając coś *w celu przygotowania i przeprowadzenia wyborów* badamy do daty tych wyborów. **Po tej dacie wszak nie ma co przygotowywać czy czego przeprowadzać.** Nie jest przedmiotem badania Komisji forma prawna wykluczenia z obrotu decyzji, bo jest to odrębny od organizacji wyborów przedmiot – kolejna sprawa. Bezsporne jest, że przedmiotem jest faza przed wyborami więc organizacja, a nie problem faktyczny, organizacyjny i prawny po wyborach. To jest oddzielne zagadnienie przedmiotowe, ale także czasowe. Trybunał Konstytucyjny wskazał zasadnie, że nie można mówić o **arbitralności w zakresie ustaleń zakresu czasowego przedmiotu badania komisji śledczej**³, a takim w oczywisty sposób jest próba twierdzeń, że *czasem organizacji i przeprowadzenia wyborów* jest czas po zarządzonych na dzień 10 maja 2020 r. wyborach. Po tej dacie nie ma już co organizować i przeprowadzać w formie korespondencyjnej.

Dalej nie może być przedmiotem badań Komisji Śledczej w zakresie wyborów w formie korespondencyjnej w Polsce kwestia badania formy wycofania z obiegu prawnego decyzji w postaci wygaszenia czy uchylecia decyzji o organizacji wyborów korespondencyjnych w stosunkach międzynarodowych. To także inna kolejna sprawa w rozumieniu art. 2 i 111 Konstytucji RP. To jak przedstawić międzynarodowo kwestię wyborów korespondencyjnych, następnie wycofanie się z nich, a następnie przeprowadzenie klasycznych w czerwcu, jest kompetencją MSZ. Nie jest to w oczywisty sposób przedmiot działania Komisji. Przekaz Państwa Polskiego na zewnątrz musi być spójny, czym innym jest „odwołaliśmy” wybory, czym innym „wygasiliśmy” wybory, czym innym „przełożyliśmy” wybory. Musi to jednak być spójne i w narracji MSZ i Rządu, ale także na gruncie dokumentów, jakie będzie przecież także analizować społeczność międzynarodowa, ambasady itd.

Ponadto w każdych wyborach niezależnie od ich korespondencyjnej formy, jest procedura obserwacji wyborów, a wynika to ze zobowiązań prawnomiędzynarodowych Polski w zakresie wzajemnej obserwacji wyborów przez organy OBWE i UE. Przecież to także nie jest przedmiotem działania komisji śledczej. W oczywisty sposób MSZ musiał te kwestie omówić z partnerami międzynarodowymi.

³ Pkt. 5 in fine Wyroku TK z 22 września 2006 r., sygn. akt U 4/06, OTK-A 2006, nr 8, poz. 109.

Dalej w kompetencji MSZ poprzez ambasady i konsulaty jest organizacja wyborów zagranicą. Następuje to w każdym wyborach i nie może być kolejnym przedmiotem badania przez komisję śledczą.

Wszystko to oczywiście jest wynikiem braku precyzyjnego określenia horyzontu czasowego i przedmiotowego sprawy badanej przez Komisję Śledczą, co rozszerza działania Komisji poza jedną sprawę, w tym na działania mające oceniać skutki prawnomiędzynarodowe formy prawnej zmiany terminu wyborów.

Dalej nie jest właściwy przedmiotowo art. 1 Uchwały **w zakresie braku ograniczenia prac Komisji śledczej do działań administracji rządowej.**

Sama treść art. 1 Uchwały pozwala na ocenę i ingerencję w kompetencje organów konstytucyjnych, Marszałka Sejmu, Sądu Najwyższego. Jest to podobna sytuacja jak ingerencja w niezależność NBP i Prezesa NBP w sprawie sygn. akt U 4/06 - pkt 6.2. Wyroku TK z 22 września 2006 r., sygn. akt U 4/06, OTK-A 2006, nr 8, poz. 109. Marszałek Sejmu w zakresie uprawnień związanych z zarządzeniem wyborów Prezydenta RP nie odpowiada przed Sejmem (ewentualnie karnie, bądź przed Trybunałem Stanu), zwłaszcza przed Sejmem nie odpowiada Sąd Najwyższy. Zakres prac komisji z art. 1 Uchwały pozwala wszak na badanie czemu na dzień 10 maja 2020 r. zarządzono wybory, a nie w inny objęty konstytucyjnymi widełkami termin. Byłoby to jaskrawe naruszenie Konstytucji, bo wybór terminu jest w wyłącznej kompetencji Marszałka Sejmu.

Zakres prac komisji z art. 1 Uchwały nie ogranicza się do administracji rządowej czy władzy politycznej, ale obejmuje także władzę sądową. Można zatem „zbadać” czy Sąd Najwyższy badał możliwość udziału w procesie legislacyjnym, czy przedmiotem narady w Sądzie Najwyższym stwierdzającym ważność wyboru Prezydenta RP w czerwcu była kwestia konstytucyjnego terminu wyborów, odwołania wyborów kopertowych itd. Art. 1 Uchwały takiego „badania” Komisji nie wyklucza. Wyklucza to jednak Konstytucja. Można także uznać za dopuszczalne zbadanie przez Komisję śledczą roli TK wskutek złożonych pytań przez grupę posłów, bo art. 1 Uchwały nie ogranicza przedmiotowo, podmiotowo i czasowo działań Komisji. TK wszak będzie się wypowiadał o wyborach kopertowych.

Przypomnieć należy, iż „Trybunał podkreśla, że śledcze formy kontroli sejmowej są wyjątkiem w stosunku do form zwykłej kontroli sejmowej i jako wyjątek nie mogą podlegać interpretacji rozszerzającej” - pkt 7.3. Wyroku TK z 22 września 2006 r., sygn. akt U 4/06, OTK-A 2006, nr 8, poz. 109.

Dalej nie może być przedmiotem prac sejmowej komisji śledczej „ocena legalności”. Jest tak dlatego, że **w zakresie „oceny legalności” działań kogokolwiek właściwe są wyłącznie Sądy i Trybunały⁴. Nielegalność działań nie może być stwierdzona przez Sejm, więc tym bardziej przez jakąkolwiek komisję sejmu.** Dochodzi więc do oczywistego naruszenia przez Uchwałę powołującą Komisję trójpodziału władzy i ingerencję w kompetencję Sądów, Sądu Najwyższego, Trybunału Konstytucyjnego i Trybunału Stanu. Komisja Sejmowa może badać nieprawidłowości, ale nie może stwierdzić, że działanie polegające na „abc” jest **nielegalne**, bo tym zajmuje się inna władza. Nie może tego zwłaszcza stwierdzić **personalnie wobec jakiejś osoby**. Komisja stanie się wtedy jakimś sądem albo jakimś trybunałem. Komisja ma prawo stwierdzać nieprawidłowości, nieścisłości, ale nie może zawierać oceny legalności. Za kuriozalne będzie trzeba uznać wywody i analizy Sejmowej Komisji Śledczej np. w zakresie działania w kontratypie stanu wyższej konieczności - pandemii i przyjmowania np. czy mamy do czynienia z przesłanką pierwotnie legalizującą czy wtórnie dekryminalizującą, a może wtórnie legalizującą. Przecież „ocena legalności” to także ocena kontratypowa. W oczywisty sposób jest to przedmiot analizy sądu, nie Sejmu.

Za niedopuszczalne przedmiotowo należy uznać także art. 2 ust. 4 Uchwały, w zakresie nieprecyzyjności i możliwości oceny przez Komisję wszelkich *innych aktów prawnych, decyzji, poleceń lub postanowień* wydawanych przez administrację rządową, także tych, które są typową i zwykłą pracą administracji rządowej w każdych wyborach prezydenckich. Przecież duża część prac związanych z organizacją wyborów korespondencyjnych była tożsama z pracami przy każdych wyborach. Ten element nie powinien być w ogóle w przedmiocie zainteresowania Komisji. Art. 2 ust. 4 Uchwały powinien precyzować, że nie jest przedmiotem badania zwykła działalność administracji, więc ust. 4 winien zawierać postanowienie, „z wyłączeniem zwykłych czynności

⁴ Pewną rolę ma tu NIK, ale on także nie stwierdza personalnej odpowiedzialności, ani wiążąco nie określa legalności/nielegalności działania. Może to być wyłącznie asumpt to dalszych działań kończących się orzeczeniem sądu.

podejmowanych przy organizacji każdego wyborów prezydenckich”, aby przedmiotem badań nie były właśnie takie działania. Klasycznym przykładem są tu kwestie organizacji wyborów fizycznie zagranicą, na terenie ambasady czy konsulatu. Podobnie jest z czynnościami dot. kandydatów, ich ochroną, ustaleniem danych osobowych jakie mają być na karcie wyborczej (drugie imiona, imiona i nazwiska w rzeczywistej pełnej pisowni itd.). Dalszym przykładem jest niszczenie kart wyborczych po wyborach, sporządzanie i przechowywanie dokumentacji komisji wyborczych itd.

Uzasadnienie dla wniosku o zabezpieczenie

Wnioskodawcy w niniejszej sprawie zwracają się do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia, które jest niezbędne do zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania. Wszystkie przesłanki wydania postanowienia zabezpieczającego zostały w niniejszej sprawie spełnione.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że art. 36 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawach nieuregulowanych odsyła do Kodeksu postępowania cywilnego, który w art. 755 § 1 przyznaje sądowi (a więc również Trybunałowi Konstytucyjnemu) kompetencje do zabezpieczenia wniosku w sposób „jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni”. Ponadto w zaistniałej sytuacji spełniony został warunek udzielenia zabezpieczenia określony w art. 730¹ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, tzn. „brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia”. Podkreślić należy, iż zabezpieczenie w sposób określony w niniejszym wniosku jest celowe oraz uzasadnione. Jego zadaniem ma być powstrzymanie Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej oraz Komisji Śledczej do zbadania legalności, prawidłowości oraz celowości działań podjętych w celu przygotowania i przeprowadzenia wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w 2020 r. w formie głosowania korespondencyjnego od dokonywania jakichkolwiek czynności faktycznych lub prawnych, które zmierzałyby do prowadzenia prac przez Komisję Śledczą do zbadania legalności, prawidłowości oraz celowości działań podjętych w celu przygotowania i przeprowadzenia wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w 2020 r. w formie głosowania korespondencyjnego na czas rozpoznania niniejszego wniosku.

Nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie są spełnione przesłanki dotyczące zabezpieczenia zawarte w art. 730¹ Kodeksu postępowania cywilnego. Zgodnie z § 1 wspomnianego artykułu, udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Przepis § 2 definiuje jako interes prawny sytuację, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Trzeba podkreślić, że brak wydania postanowienia o zabezpieczenie w tej sprawie mógłby pociągać poważne i negatywne następstwa zarówno prawne, jak i faktyczne. Gdyby Sejm Rzeczypospolitej Polskiej lub Komisja Śledcza do zbadania legalności, prawidłowości oraz celowości działań podjętych w celu przygotowania i przeprowadzenia wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w 2020 r. w formie głosowania korespondencyjnego w czasie trwania postępowania dokonywałyby czynności, które zmierzałyby do prowadzenia prac przez tą Komisję Śledczą, a Trybunał Konstytucyjny ostatecznie stwierdził niekonstytucyjność przepisów zgodnie z *petitum* niniejszego wniosku, poddałoby to w wątpliwość działania tejże Komisji Śledczej co oznaczałoby m.in., że dokonane przez nią czynności prawne i dowodowe mogłyby być kwestionowane. Powtórzenie tych czynności mogłoby okazać się niezwykle trudne, a czasem nawet niemożliwe. Widać to wyraźnie zwłaszcza wtedy, gdy weźmiemy pod uwagę konieczność ponownego przeprowadzenia dowodu z przesłuchania świadków, którzy przesłuchiwani powtórnie mogliby udzielić odmiennych niż za pierwszym razem odpowiedzi, nie narażając się na rygor odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy. Powtórnie przesłuchiwani świadkowie byłiby w dodatku narażeni na naciski ze strony osób trzecich, które mogłyby w sposób niezgodny z prawem próbować zmusić ich do zmiany złożonych poprzednio zeznań.

Biorąc także pod uwagę aktualną sytuację polityczną i wywołany niektórymi działaniami rządu, innych organów państwa i niektórych sądów po 13 grudnia 2023 r. pogłębiający się kryzys praworządności, warto spróbować nie dopuścić do powstania kolejnych sporów.

Jednocześnie Wnioskodawcy podnoszą, że postanowienie tymczasowe o zabezpieczeniu wniosku jest wyjątkowym instrumentem prawnym, którego celem jest czasowe wstrzymanie podejmowania i wykonalności rozstrzygnięć innych organów władzy

do czasu rozstrzygnięcia przez Trybunał Konstytucyjny kwestii zgodności z Konstytucją przepisów prawa, na podstawie których to rozstrzygnięcie jest wydawane. Jest to też instytucjonalna gwarancja, że postępowanie przed Trybunałem i jego rozstrzygnięcie nie stanie się bezskuteczne, ze względu na przedwczesną realizację tych działań, rozstrzygnięć czy decyzji innych organów, które oparte są na przepisach będących przedmiotem kontroli przez Trybunał Konstytucyjny.

Wskazać należy, że w przeszłości Trybunał Konstytucyjny potwierdził swoją kompetencje do wydawania zabezpieczenia w procesie kontroli konstytucyjności prawa w postanowieniu Trybunału Konstytucyjnego z 30 listopada 2015 r., sygn. K 34/15 oraz w postanowieniu Trybunału Konstytucyjnego w sprawie o sygn. K 23/23. Z analogiczną sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie.

Wnioskodawcy podkreślają, że postanowienie o zabezpieczeniu należy traktować jako orzeczenie o charakterze prewencyjnym. Jest to bowiem szczególny instrument, który ma za zasadę ochronę porządku prawnego w demokratycznym państwie prawnym.

Mając na uwadze powyższe, wnosimy jak w petitum niniejszego wniosku.

Załączniki:

1. Lista podpisów posłów na Sejm RP X kadencji.
2. Cztery odpisy wniosku z załącznikami.